

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

1. Rogauerunt eum vt signum de cœlo ostenderet eis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

Iam verò impia est tota Caluinii responsio, qua infert pro patrocinio Sanctorum hoc exemplum facere non posse, quia alia est mortuorum ratio quam viuorum. Impium est & ethnicum Sanctos in cælo cum Christoregnantes mortuos vocare, & phrasis propria infidelium. Sic Julianus apostata Martyres Christi homines mortuos vocavit, &

Cyrillus lib.6. cōt. tota gentilitas Christianos, qui Martyres defunctos colerent, hoc nomine subsannauit, quod mor-

Matth. 22 tuos colerent. Sed totam hanc Caluinii impietatem vno verbo Christus refutauit, dicens, Deum, qui

Hieron. Deus Abraham Isaac & Iacob vocatur, non esse
cōt. Vigiliantium. **Chrysost.** **hom. vlt.** **in Epist.** **ad Rom.** *Dæm* mortuorum, sed viuentium. Sic Deus Sanctorum in cælo regnantium non est mortuorum Deus, sed viuentium: unde non sunt mortui vocandi, sed viuentes: ideoque ad patrocinia non minus idonei quam cum in terris viuerent: immo multo magis idonei, ut Patres docent.

IN MATTHÆI CAP. 16.

1. Rogauerunt eum vi signum de cælo ostenderet eis.

PHARISAEI isti & Sadducæi quū mala & maxima iam Christi signa vidissent, circa hominum & morborum omnium curationem, circa panum multiplicationem, ipsam denique in mari ambulationē audiuissent, aliaq; multa huiusmodi, importunè admodum & proteruè, ut suæ incredulitati aliquem fucum obtendant, etiam de cælo signū querunt. Hanc importunitatem & dementiam obijcit Catholicis hodie Caluinus. Sic (inquit) hodie Papistæ, quasi nūquam sancta esset Euangeli doctrina, nouis miraculis probari sibi

riſibi postulant. Cui putidæ calumniæ breuiter reſpondeo. Euangeliſ doctrine qualem tota per orbem Ecclesia post primam eius prædicationem haec tenuit, nobis ſatis ſuperque ſancita eſt: heque ad eam magis ſancienda vel conſirmanda illa miracula deſideramus, ſed ſufficit nobis Catholicæ Eccleſiæ fides in verbo Dei ſemper fundata, & à maioribus noſtriſ ad nos vſque deriuata. At verò ut noua Caluini doctrine quam ille Euangeliū vocat, maioribus noſtriſ haec tenus incognita, nobis probetur, quandoquidem ille nouus Euangeliſta eſſe vult, nouis quoque miraculiſ probetur merito deſideramus: tum quia planè noua eſt & inaudita, tum quia nullis haec tenus miraculiſ illustrata eſt. Pharisei & Saducæi non in eo peccabant, quod ad confirmationem doctrinæ Christi penitus noua signa ptebant (nam ad illa conſirmandam plurima signa Christus ſtudio fecit, dicens tandem: *Si mihi non Ioan. 7. creditis, operibus credite*) ſed tum quia ſignum e cælo petebant, quaſi genus miraculi Christo præſcribentes, tum quia poſt tam multa & tam illuſtria præſtitæ miracula, illis non contenti, noui ſemper poſtulabant. Nunc Caluinus cum ſuis nouiſ dogmatibus nullum miraculum facere potheuit, re tandem infeliciter Genevæ tentata, Matthæo quodam, qui ſe mortuum fingeret ut à Caluino fuſcitari videretur, verè & misere extinto. Nec ab eo ſignum de cælo, ſed vel minimum in terra miraculum exigitur. Adeo nihil affine aut ſimile habet cum Phariseorum impudentia, quod Catholicis impudenter impingit Caluinus.

Miracula
nouæpræ-
dicationi
neceſſaria.